

Præste-tro

af: Sognepræst Sanne S. Johansen

Indlæg i Sognebladet for Allesø, Næsbyhoved Broby, Kirkendrup og Skovs Højrup, marts 2015

Af og til kan man som præst godt blive ret træt ”i ansigtet” når en ny kirke- eller præste- ”skandale” rammer avisernes forsider. Det er sjældent (læs: aldrig) for det gode når præsten er ugens kioskbasket.

Tilbage i 2003 var det Taarbækpræsten Thorkild Grossbøll der kom i mediernes søgelys for sine udtalelser om, at han ikke troede på en skabende og opretholdende Gud.

I de sidste måneder er det københavnerpræsten Per Ramsdal der har bragt sindene i kog fordi han har erklæret, at han ikke tror på Jesu opstandelse fra de døde og i øvrigt indimellem stikker en nødløgn når han f. eks taler med de sørgende efterladte ved et dødsfald.

Når jeg bliver så træt og også led og ked af historier som de ovenfor nævnte, hænger det først og fremmest sammen med deres afsmittende effekt på alle os der også er præster.

Ikke mindst i forbindelse med den sidste sag om Per Ramsdals ikke-tro fremgår det af de fleste avisartikler og debatindlæg, at Per Ramsdals synspunkter deles af en meget stor del af hans kolleger – I hvert fald hvis de har noget mellem ørene og i øvrigt er intellektuelt redelige. Men mange, sådan forlyder det, tør ikke sige det højt fordi de klamrer sig til embede og præstebolig.

Det gider jeg simpelthen ikke finde mig i !

Når jeg i sin tid brugte syv år af mit liv på at læse teologi og nu på 16. år stadig står op hver dag til et job jeg elsker, så er det ene og alene fordi:

Jeg tror Gud har skabt verden og alt i den. Om det tog Ham 6 dage eller snarere 6 milliarder år er underordnet – jeg tror Han skaber stadigvæk og jeg ved Han somme tider griber ind i vore liv.

Jeg tror, at Jesus er Guds søn, eller måske rettere, Gud der åbenbarer sig selv i menneskeskikkelse.

Jeg ved Han blev korsfæstet omkring år 33 og jeg tror Han opstod fra de døde på tredjedagen. Hvordan forholdet sådan rent biologisk/fysisk er mellem Hans døde krop og det legeme Han opstod i ved jeg ikke. Men jeg ved at Han blev set af mange og af sin discipel Thomas blev genkendt bla. på grund af naglegabene i Hans hænder og fødder!

Jesu opstandelse fra de døde Påskemorgen er hovedhjørnестenen i vores kristne tro og uden den ser jeg ingen grund til bruge sit arbejdsliv som præst.

Jeg tror forresten også, at vi skal se Ham ansigt til ansigt en dag og jeg tror vi skal se vores elskede døde igen.

Og så kan det godt være en del vil finde mig både dum og naiv (og fred være med det), men jeg er overbevist om, at min tro deles af størstedelen af mine præstekolleger.

Som manden, der aldrig ville med sin kone i kirke, sagde: "Min forstand forhindrer mig i at tro" – "Det var da en møj lille forhindring", svarede konen 😊.

Med ønsket om en glædelig Påske og opstandelse!